

عنوان مقاله:

شیرین ترین حکمت های خسروی (در غنایی ترین اثر نظامی - امیر خسرو و هاتفی)

محل انتشار:

پژوهشنامه ادب غنایی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

خلاصه مقاله:

این پژوهش به طبقه‌بندی موضوعی و تحلیل پربسامدترین موضوعات حکمی مطرح شده در مثنوی غنایی «خسرو و شیرین» نظامی و مقایسه‌ی آن با «شیرین و خسرو» امیرخسرو دهلوی و هاتفی پرداخته است. این مقایسه یکی از امتیازات متعدد اثر حکیم نظامی گنجوی را نسبت به آثار مقلدانش روشن می‌سازد زیرا توجه خاص این حکیم گرانقدر به حکمت و پند و اندرز در بطن یک داستان عاشقانه، چه از نظر تعداد ابیات اختصاص یافته به این مطلب و چه از جهت تنوع مضامین حکمی مطرح شده در دل داستان بی‌نظیر است. در بخش‌های بعدی نیز نحوه‌ی بیان اندرزهای حکمت‌آمیز، حکیم‌ترین شخصیت‌های هر اثر و حکمت‌آمیزترین بخش‌های هر منظومه مورد بررسی و تحلیل قرار می‌گیرد. در این موارد استادی حکیم گنجه در نحوه‌ی داستان‌پردازی و دقت‌وی در شخصیت‌پردازی-داستان در مقایسه با مقلدان او، امیر خسرو دهلوی و هاتفی، روشن می‌گردد. بدیهی است نتایج این پژوهش با تمرکز بر داستان «خسرو و شیرین» صورت گرفته است و مقایسه‌ی سایر آثار نظامی با مقلدانش از این منظر در جهت تایید، تکمیل و تحکیم نتایج به دست آمده موثر خواهد بود.

کلمات کلیدی:

حکمت، پند و اندرز، خسرو و شیرین، نظامی، امیرخسرو، هاتفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1808395>

